

TRẢ TA SÔNG NÚI

– Vũ Hoàng Chương –

*Trải bốn nghìn năm dựng nước nhà,
Sông khoe hùng dũng, Núi nguy nga.
“Trả ta Sông Núi!” Bao người trước
Gào thét đòi cho bọn chúng ta.
Trả ta Sông Núi! Tờng trang sử
Dân tộc còn nghe vọng thiết tha
Ngược vết thời gian, cùng nhả nhũ:
Không đòi, ai trả Núi Sông ta?*

*Cờ báo phục hai Bà khởi nghĩa
Đuổi quân thù xưng Đế một phương
Long-Biên sấm rập sa trường
Ba thu xã tắc miếu đường uy nghi
Xót nòi giống quân chi thân bồ liễu,
Giòng Cầm-Khê còn réo tinh anh
Một phen Sông Núi tranh giành
Má hồng ghi dấu sử xanh đời đời
Bể dâu mấy cuộc đổi rời,
Lòng trăm họ vẫn dầu sôi bưng bưng
Mai-Hắc-Đế, Phùng-Hưng Bó-Cái
Liều thế cô dang lại biên cương
Đầu voi Lệ-Hải Bà-Vương
Dù khi chiến tử vẫn gương anh hào
Tinh thần độc lập lên cao,
Sài lang kia! Núi Sông nào của ngươi?*

*Núi Sông ấy của người dân Việt
 Chống Bắc phương từng quyết thư hùng
 Ngô-Quyền đại phá Lưu-Cung,
 Bạch-Đằng-Giang nổi muôn trùng sóng reo
 Hồn tự chủ về theo lửa đuốc
 Chử Thiên thư “Nam quốc sơn hà”;
 Phá tan nghịch lỗ không tha
 Tướng quân Thường-Kiệt gan già mấy mươi!
 Gươm chiến thắng trở vùi Đông-Bắc,
 Hịch Vải nêu tội giặc tham tàn,
 Dựng nhân nghĩa, vớt lầm than
 Danh thơm ải ngoại, sấm ran biên thù.
 Khí thiêng lòa chói tư bề,
 Phường đô hộ có gai ghê ít nhiều?*

*Cửa Hàm-Tử vắng teo vết Cáo,
 Bến Chương-Dương cướp giáo quân thù.
 Trận Đà-Mạc dấu rằn thua,
 Làm Nam quý, chẳng làm vua Bắc đình
 Chém kiêu tướng đồn binh Tây-Kết,
 Triều Phú-Lương gằm thét giang tân
 “Phá cường địch báo hoàng ân”
 Trẻ thơ giòng máu họ Trần cũng sôi.
 Kia trận đánh bèo trôi sóng dập,
 Sông Bạch-Đằng thây lấp xương khô
 Những ai qua lại bây giờ,
 Nghe hơi gió thoảng còn ngờ quân reo.
 Hịch Vạn-Kiếp lời khêu tướng sĩ,
 Hội Diên-Hồng quyết nghị toàn dân*

*Khuông phù một dạ ân cần,
Vó thiêng ngựa đá hai lần bùn rây,
Sơn hà mấy độ lung lay
Máu bao chiến sĩ nhuộm say màu cờ.*

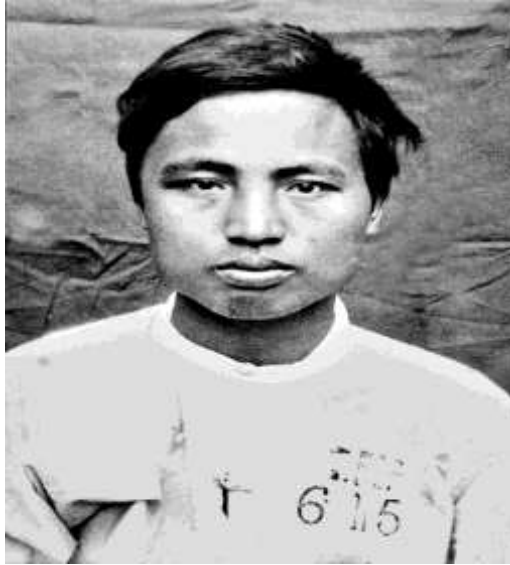

*Cảm ý Núi ngời mơ độc lập,
Thuận tình Sông trôi gập tự do,
Ấy ai đầu dựng cơ đồ,
Gấm thêu lời chiếu Bình Ngô thuở nào?
Cơn nguy khôn ra vào sinh tử,
Thân nằm gai lòng giữ sắt son
Linh-Sơn lương chứa hao mòn
Quân tan Côi-Huyện chẳng còn mây may.
Chén rượu ngọt cùng say thắm thía
Tình cha con mà nghĩa vua tôi.
Thuận dân là hợp ý trời
Sử xanh chót vót công người Lam-Sơn
Quốc dân chung một mối hờn
Cần câu đánh giặc mà hơn giáo dài!
Chống ngoại địch gươm mài quyết chiến,
Voi Quang-Trung thẳng tiến kinh kỳ;
Phá Thanh bình, trận Thanh-Trì,
Sông Hồng khoảnh khắc lâm ly máu hồng.*

*Núi rậy sấm cho Sông lờ chớp,
Cờ Tây-Sơn bay rợp Bắc-Hà
Xác thù xây ngất Đống-Đa
Bụi trường chinh hãy còn pha chiến bào.
Tinh thần độc lập nêu cao,
Sài lang kia, Núi Sông nào của người?
Cường quyền vẫn muôn đời cưỡng áp
Dưới bàn tay giặc Pháp càng đau
Chúa tôi rõ lệ cùng nhau
Khua chiêng hải ngoại rừng sâu kéo cờ
Dạ Càn-Vương trợ trợ thiết thạch
Kẻ Văn thân Hiệp khách cùng chung
Hoàng-Hoa-Thám, Phan-Đình-Phùng
Khởi reo Thanh Nghệ, lửa bùng Thái-Nguyên
Hợp Nghĩa-thực kết liên đồng chí
Xuất dương tìm tri kỷ Đông Đô,
Phan-Sào-Nam, Phan-Tây-Hồ
Long đong bốn bể mưu đồ cứu dân
Vận nước chữa hết tuần bỉ cực
Sức người khôn độ sức ông xanh
Mỗi phen gắng gỏi tung hoành
Thương ôi, sự nghiệp tan tành mỗi phen!
Nguyễn-Thái-Học gan bền chí cả
Hợp đồng bang dóng dả nên đoàn
Rừng xanh bụi đỏ gian nan
Mong đem nhiệt huyết dội tan cường quyền
Tổ chức việc tuyên truyền ám sát
Khắp nơi nơi từng hạt từng châu*

*Xiết bao hy vọng buổi đầu
Một đêm Yên-Bái ngỡ đâu tan tành.*

Nguyễn Thái Học

*Ôi! Việt sử là tranh đấu sử
Trước đến sau cầm cự nào ngơi
Tinh thần Cách mạng sáng ngời
Bao người ngã, lại bao người đứng lên.
Ngày nay muốn Sông bèn Núi vững
Phải làm sao cho xứng người xưa
Yêu nòi giống hiểu thời cơ
Bốn phương một ý phụng thờ giang sơn
Đừng lo yếu, hãy chung hồn
Cần câu đánh giặc từng hơn giáo dài.
Trả Núi Sông ta! Lời dĩ vãng
Thiên thu còn vọng đến tương lai
Trả ta Sông Núi, câu hùng tráng
Là súng là gươm giữ đất đai...
Trông lên cao ngất phương trời
Hồn thiêng Liệt sĩ bừng tươi sắc cờ.*

Vũ Hoàng Chương

Theo Lê Hoàng Tuấn Kiệt FB

www.vietnamvanhien.org